***Trnovska vas** • Po 43 letih se je upokojil Mirkec, znani trnovski obraz*

Življenje na 150 centimetrih

Miroslava Roškarja iz Biša v občini Trnovska vas poznajo tako rekoč vsi. Videvajo ga na različnih koncih, ko se ustavlja ob znancih in klepeta z domačini, ko na cesti razpihuje ali pometa gramoz, ko kosi travo v obcestnih jarkih, nadzira dela ali pa zgolj »drvi« naokrog na svojem belem tomosu in s čelado na glavi.

Meri le 150 centimetrov in je že desetletja del trnovskega vsakdana. Zdaj se je po dolgih letih dela v režijskem obratu Občine Trnovska vas upokojil. Čeprav ima status invalida, je oddelal polno delovno dobo, in to kar 43 let. A za človekom, ki ga mnogi poznajo vsaj na videz, se skriva življenjska zgodba, ki se je začela s tragedijo, še preden je privekal na svet.

Očeta ubila strela

Poleti 1963 je bil oče s starejšo hčerko na njivi. »Nenadoma je vanj udarila strela in ga ubila, sestri pa na srečo ni bilo nič. Mama, ki je bila takrat visoko noseča, je doživela strašen šok, od katerega si je komaj opomogla,« pripoveduje Mirko, ki se je rodil dva meseca po očetovi smrti. »Sprva je bilo vse v redu, nato pa je mama spoznala, da ne rastem tako, kot bi moral. Spomnim se, da sem veliko časa, tudi več mesecev, preživel po bolnišnicah, od Ptuja in Maribora do Ljubljane. Preiskovali so me, me 'pikali' z injekcijami za rast, da me je že vse bolelo, a brez uspeha, nato so obupali.«

Prvo šolsko klop je gulil v trnovski osnovni šoli, potem pa so ga poslali na Ptuj. »Še posebej matematika je bila tista, ki mi ni šla, nisem sledil, zato so me prešolali na Osnovno šolo dr. Ljudevita Pivka, kjer pa nisem imel težav.« Svojo prvo zaposlitev je dobil v Tamu, kjer je ostal 12 let, vse do propada podjetja. Nekaj časa je potem delal prek javnih del v nekdanji skupni občini Destrnik – Trnovska vas in pozneje v samostojni občini Trnovska vas, nato pa ga je prvi župan Karl Vurcer redno zaposlil. Tam je ostal vse do upokojitve. »Kot invalid ne bi smel delati vsega, a kaj, ko nisem mogel pogledati proč,« pravi, »dela vendar ne moreš pustiti na pol opravljenega.«

Ni bilo vedno »rožnato«

Tako je kosil kilometre in kilometre trave, skrbel za bankine, križišča, kolesarske poti, športno igrišče in pokopališče, čistil cestišča ter z njih odstranjeval gramoz in pesek, opravljal različna zemeljska dela ... »Z gradnjo kolesarskih poti smo v režijskem obratu dobili dodatno delo, še več ga bo s širitvijo športnega parka in na novo zasajenimi drevesi, s katerih bo odpadalo listje. Upam, da bodo ljudje igrišče in park veliko uporabljali, da bodo dodatna dela upravičena.« Leta pri različnih delodajalcih pa niso bila vedno »rožnata«. »So bili časi, ko so bili odnosi slabi, kar je vplivalo na moje zdravje, zato sem pristal na tabletah za živce, zraven pa sem rad, priznam, tudi pregloboko pogledal v kozarec. Mi je zdravnik ob neki priložnosti rekel: 'Poslušaj, Mirkec, če ne boš nehal piti, se zate ne bo dobro končalo.' In sem nehal. Kar tako, sam in čez noč. Od takrat alkohola ne pijem več.«

Foto: SD

Življenje »malega« Mirkeca se je začelo s tragedijo, še preden je privekal na svet.

Foto: SD

Po Trnovski vasi se največkrat vozi na belem tomosu, vedno s čelado na glavi.

»Ja, kaj pa boš ti, mali?«

Ker je majhne rasti, bi človek pomislil, da je bil pogosto tarča zbadljivk, a pravi, da ne. »S tem v življenju res nisem imel težav. Mi je že kdo rekel: 'Ja, kaj pa boš ti, mali', a tega nisem jemal zlonamerno.«

Kot se za upokojenca spodobi, tudi Mirko nima prostega časa. Doma skrbi za 94-letno mamo, v hlevu pa ga čakajo štiri telice, prašiči in ovce; živali si radi ogledajo tudi malčki iz trnovskega vrtca. Poleg tega je dejaven pri gasilcih, strelcih in Rdečem križu, redno pa pomaga tudi župniku v cerkvi. »Pred kratkim sem postal še 'redar', saj ob petkih in sobotah z intervencijske poti pred Jagrovo trgovino odganjam voznike, ki bi zaradi gneče pri Sivi čaplji kar tam parkirali, čeprav je prepovedano,« se nasmeji in doda, da se bo morda, če mu bo dolgčas, spomladi spet vrnil v režijski obrat, a takrat le delno.

Senka Dreu